

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 32, No 3 (1981)

Υπεύθυνοι σύμφωνα με το νόμο

ΙΣΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Επιστημονικό Σωματείο άνωγειογραφούμενο, άριθ. άποφ. 5410/19.2.1975 Πρωτοδικείου 'Αθηνών.

Πρόεδρος γιά τό έτος 1981:
Κων. Ταρλατζής

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Εκδίδεται υπό αίρετής πενταμελούς συντακτικής επιτροπής (Σ.Ε.) μελών τής Ε.Κ.Ε.

ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: 'Ο Πρόεδρος τής Σ.Ε. Λουκάς Εύσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι, Τηλ. 6823459

Μέλη Σν/κής 'Επ.:
Χ. Παππούς
Α Σέμενης
Ι. Δημητριάδης
Σ. Κολάγης

Φωτοστοιχειοθεσία - 'Εκτύπωση:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

'Αρδητεού 12-16 'Αθήνα
Τηλ. 9217513 - 9214820
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 'Αθήνα

Τοχ. Διεύθυνση:
Τοχ. Θορίς 407
Κέντρικό Ταχυδρομείο
'Αθήνα

Συνδρομές:

Ετησία έσωτερικού	δρχ.	500
Ετησία έξωτερικού	»	1000
Ετησία φοιτητών ήμεδαπής	»	300
Ετησία φοιτητών άλλουδαπής	»	500
Τιμή έκαστου τεύχους	»	200
Ίδρύματα κ.λπ.	»	1000

Address: P.O.B. 407
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: L. Efstathiou
Zalokosta 30,
Halandri
Greece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
\$ U.S.A. 20 per year.

Δελτίον
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 32
ΤΕΥΧΟΣ 3

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1981

Bulletin
OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 32
No 3

JULY - SEPTEMBER
1981

'Επιταγές και έμβάσματα άποστέλλονται έπ' όνόματι κ. Στ. Μάλαρη κτην. 'Ινστ. 'Υγιεινής και τεχνολογίας Τροφίμων, 'Ιερά όδός 75, Τ.Τ. 303 'Αθήνα. Μελέτες, έπιστολές κ.λπ. άποστέλλονται στόν κ. Α. Εύσταθίου, Κτηνιατρικό 'Ινστιτούτο Φυσιολογίας, 'Αναπαγωγής και Διατροφής Ζώων, Ναυπόλεως 9.25, 'Αγία Παρασκευή 'Αττικής.

Contagiousness of swine vesicular disease to man

I. A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.21498](https://doi.org/10.12681/jhvms.21498)

Copyright © 2019, I. A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ I. A. (2019). Contagiousness of swine vesicular disease to man. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 32(3), 206–212. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21498>

ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΦΥΣΑΛΙΔΩΔΟΥΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ*

Υπό

I.A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

CONTAGIOUSNESS OF SWINE VESICULAR DISEASE TO MAN

By

I.A. DIMITRIADIS***

SUMMARY

Nine persons dealing with the clinical and laboratory diagnosis of swine vesicular disease were serologically examined. Among them one person working in the laboratory laundry experienced mucosal lesions in his mouth and tongue two weeks after SVD virus isolation and subsequent diagnostic works.

Another person who was accidentally pricked by syringe needle infected with SVD - virus during the reproduction of the disease in pigs didn't show any symptoms.

All sera were negative in double immunodiffusion test. In the neutralization test except one serum which was doubtful (titre 1:24) all other were negative (titre 1:16).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο ιός της Φυσαλιδώδους Νόσου τών Χοίρων (Φ. Ν. Χ) μπορεί να προξενήσει στον άνθρωπο κλινικά συμπτώματα παρόμοια με εκείνα τών ιών Coxsackie, πού μπορούν να ποικίλουν σε σοβαρότητα από έλαφρά άδιαθεσία μέχρι άσηπτική μηνιγγίτιδα^(1,2,3,4).

Κατά τούς πρώτους μήνες του 1973 εργαστηριακοί υπάλληλοι του Ίνστιτούτου στο Pirbright της Άγγλιας, πού εργαζόντουσαν με τόν ιό της Φ. Ν. Χ., παρουσίασαν συμπτώματα παρόμοια με εκείνα τών ιών Coxsackie. Από την εργαστηριακή εξέταση άποδείχτηκε, ότι τά άτομα αυτά είχαν προσβληθεί από τόν ιό της Φ. Ν. Χ., ενώ πολλοί άλλοι πού και αυτοί είχαν έκτεθει κατά τόν ίδιο τρόπο στον ιό, δέν παρουσίασαν τίποτε⁽¹⁾.

Τό καλοκαίρι του 1979 μάς έστειλαν συνάδελφοι του Άγροτικού Κτηνιατρίου Μάνδρας Άττικής παθολογικό ύλικό από χοιρινά πού παρουσίαζαν χωλότητα με ύποψία Άφθώδους Πυρετού.

* Άνακοινώθηκε στο 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γεωτεχνικών Έρευνών, Χαλκιδική, 5-8 Μαΐου 1981.

** Κτηνιατρικό Ίνστιτούτο Άφθώδους Πυρετού, Άγία Παρασκευή Άττικής.

*** FMD Institute Ag. Paraskevi, Attiki, Greece.

Μετά τόν αποκλεισμό του Ἐφθώδους Πυρετοῦ ἐρευνήθηκε ἡ περίπτωση Φ. Ν. Χ. Ἀπό τὰ παθολογικά ὕλικά ἀπομονώθηκε ἰός Φ. Ν. Χ.⁽⁵⁾

Δεκαπέντε μέρες μετά τήν παραλαβή τοῦ παθολογικοῦ ὕλικου καί τήν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ., ἓνα ἄτομο τοῦ πλυντηρίου ὑαλίνων ὑλικῶν τοῦ Ἰδρύματός μας παρουσίασε ἀλλοιώσεις στοῦς βλεννογόνους τῆς στοματικῆς κοιλότητος καί τῆς γλώσσας. Παρά τήν συμπτωματική θεραπεία τοῦ θεράποντος ἱατροῦ τὰ συμπτώματα παρέμειναν ἐπί 15 ἡμέρες.

Κατά τήν ἀναπαραγωγή τῆς νόσου σέ χοιρινά μέ κυτταρικό ἰό τῆς Φ. Ν. Χ. ἓνα ἄτομο τρυπήθηκε κατά λάθος στό δάκτυλο (ἐνδομυϊκῶς) μέ τήν βελόνα τῆς σύριγγος πού εἶχε τόν ἰό.

Μέ τήν ἐπεξεργασία τοῦ παθολογικοῦ ὕλικου καί τήν διάγνωση τῆς νόσου ἀσχολήθηκαν σῶ Κτηνιατρικό Ἰνστιτούτο Ἐφθώδους Πυρετοῦ ἕξ (6) ἄτομα, ἐνῶ στά πλαίσια τῆς κλινικῆς διαγνώσεως, λήψεως καί ἀποστολῆς παθολογικοῦ ὕλικου ἀσχολήθηκαν κυρίως τρεῖς συναδέλφοι, οἱ ὁποιοί ἦρθαν κατ' αὐτόν τόν τρόπο σέ ἐπαφή μέ τὰ μολυσμένα ζῶα καί θά μπορούσαν νά προσβληθοῦν ἀπό τόν ἰό.

Ὑστερα ἀπό ὄλα αὐτά προσπαθήσαμε νά μελετήσουμε ὁρολογικῶς ἐάν κάποιος ἀπό τὰ ἄτομα αὐτά παρουσίασε εἰδικά ἀντισώματα κατά τοῦ πρόσφατα ἀπομονωθέντος ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ., δηλαδή, ἂν κάτω ἀπό τίς συνθηκῆς ἐργασίας μας θά μπορούσε νά μεταδοθεῖ ὁ ἰός τῆς Φ. Ν. Χ. στόν ἄνθρωπο.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ὅροι:

Ἐγινε αἰμόληψία ἀπό πέντε ἄτομα (ἡλικίας 30-48 ἐτῶν) τοῦ Ἰδρύματός μας πού ἐργάστηκαν μέ τόν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ. κατά τήν ἐπεξεργασία τῶν παθολογικῶν ὑλικῶν, τήν διάγνωση καί ἀναπαραγωγή τῆς νόσου. Ἡ αἰμόληψία αὕτη ἔγινε 3 ἐβδομάδες μετά τήν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. Ἀπό τὸ ἄτομο πού τυχαία τρυπήθηκε μέ βελόνα μολυσμένη ἀπό ἰό Φ. Ν. Χ., δέν ἐλήφθη αἷμα.

Μᾶς ἐστάλησαν ἐπίσης δείγματα ὀρῶν ἀπό τρεῖς συναδέλφους τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Μάνδρας πού ἐπανειλημμένα ἐργάστηκαν στήν περιοχή τῆς ἐστίας τῆς νόσου. Ἡ αἰμόληψία αὕτη ἔγινε 10 μῆνες μετά τήν ἐμφάνιση τῆς νόσου*.

Ἐπίσης ἔγινε αἰμόληψία ἀπό χοιρινό τὸ ὁποῖον μολύνθηκε ὑποδορεῖως στήν στεφανιαία περιοχή τῶν ποδιῶν. Τὸ χοιρινό αὐτὸ εἶχε παρουσιάσει χαρακτηριστικά κλινικά συμπτώματα (εἰκ. 1), καί ὁρολογικῶς εἶχε εἰδικά ἀντισώματα κατά τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ.⁽⁵⁾.

Ἰός:

Ὡς ἰός γιά τήν ὀροεξουδετέρωση (καί γιά τήν μόλυνση τοῦ χοίρου) χρησιμοποιήθηκε ὁ ἰός τῆς Φ. Ν. Χ. Ἑλλάς 1979 πού εἶχαμε ἀπομονώσει ἀπό τὸ παθολογικὸ ὕλικὸ χοίρων⁽⁵⁾.

Γιά τήν ἀνίχνευση εἰδικῶν ἀντισωμάτων κατά τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. ἐφάρμοσαμε τήν μέθοδο τῆς ὀροεξουδετερώσεως καί τήν ἀνοσοδιάχυση.

Ὁροεξουδετέρωση⁽⁵⁾:

Ἐποδιπλάσιες ἀραιώσεις ὀρῶν ἀναμίχθηκαν μέ ἴσο ὄγκο ἀραιώσεως ἰοῦ

1. Τοὺς συναδέλφους κ. κ. Ζαφειρίου, Γεωργακόπουλον καί Σταύρου τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Μάνδρας, εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιά τήν ἀποστολὴ δειγμάτων ὀρῶν ἀνθρώπου.

Φωτ. 1: Άλλοιώσεις (διαρρηγμένες άφθες) στα άκρα χοίρου μετά από μόλυνση έξ έπαφής με πειραματικώς μολυνθέντα χοίρον.

Φ. Ν. Χ. με 1000 TCID 50 (κυτταροπαθογόνες μονάδες) ιού κατά κ.έκ. και έπώασθηκε 60'/37°C.

Άπό τò μίγμα όρου-ιού ένοφθαλμίστηκαν 0,20 κ. έκ. ανά δοκιμαστικό σωλήνα με πλήρες ταπήτιο μονοκυτταρικής στιβάδας κυττάρων χοιρείου προελεύσεως (IBRS-2). Η τελική ανάγνωση έγινε ύστερα από 5-θήμερη έπώαση στούς 37°C.

Άνοσοδιάχυση⁽⁶⁾

Η άνοσοδιάχυση έγινε σέ άγαρόζη σέ πλαστικά τρυβλία. 15 κ. έκ. άγαρόζης 0, 75% μέσα σέ RBS με προσθήκη συντηρητικού 0,1% Sodium Azide προστέθηκε ανά τρυβλίο. Με ειδικό κυλινδρικό κόπτη διανοίχθηκαν οί αντίστοιχες κοιλότητες στο πήκτωμα. Οί όροι χρησιμοποιήθηκαν άναραιίωτοι, ένώ ό ίός συμπυκνώθηκε 200 φορές. Ός όροι άναφοράς χρησιμοποιήθηκαν Άγγλικοί όροι ύπερανοσοποιημένων ίνδοχοίρων με ίό Φ. Ν. Χ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Κανένας άπό τούς 8 όρους πού έξετάσαμε δέν έδωσε ειδική γραμμή ίζηματινών έναντι τού ιού τής Φ. Ν. Χ. στήν άνοσοδιάχυση, δηλαδή βρέθηκαν άρνητικοί.

Στήν όροεξουδετέρωση, όπως φαίνεται και στόν πίνακα, από τούς 8 όρους οί τρεῖς (δύο κλινικῶν και ένός έργαστηριακού) ήσαν τελείως άρνητικοί. Ό όρος τῶν ύπολοίπων τεσσάρων έργαστηριακῶν έδωσε πολύ χαμηλό τίτλο (1:3 έως 1:4). Ό όρος τοῦ άτομου που είχε παρουσίασει άλλοιώσεις τῶν βλεννογόνων τής στοματικής κοιλότητας έδωσε επίσης πολύ χαμηλό τίτλο (1:3).

Ό όρος ένός κλινικοῦ (κτηνίατρος που άσχολήθηκε με τήν κλινική διάγνωση, λήψη και άποστολή παθολογικού ύλικου κ. λ. π.) έδωσε τίτλο 1:24.

Ό υπάλληλος, που είχε τρυπηθεῖ κατά λάθος με βελόνα μολυσμένη με ιό τής Φ. Ν. Χ., δέν παρουσίασε καμία κλινική νόσο. Η περίπτωση αυτή δέν μελετήθηκε όρολογικῶς για τεχνικούς λόγους.

Οί τίτλοι όρῶν χοίρων στήν όροεξουδετέρωση μέχρι 1:16 θεωροῦνται άρνητικοί, 1:16 έως 1:32 άμφίβολοι και άνω τοῦ 1:32 θεωροῦνται θετικοί^(11,12,13).

Κατά τούς Burrows και σύν.⁽¹²⁾ οί τίτλοι τῶν άντισωμάτων στους χοίρους κατά τήν κλινική νόσο είναι και παραμένουν ύψηλοί τουλάχιστον 4 μήνες, ένῶ στήν ύποκλινική μορφή είναι χαμηλότεροι και μάλλον έξαφανίζονται ταχέως.

Σέ πειραματικῶς μολυθέντα χοιρινά ό τίτλος έξουδετερωτικῶν άντισωμάτων 5 μήνες μετά τήν μόλυνση είναι άκόμη πολύ ύψηλός και είναι $\geq 1:1024$ ⁽³⁾.

Ό Sörensen⁽¹⁴⁾ που μόλυνε πειραματικῶς χοιρινά, διαπίστωσε ότι δέν υπάρχει μείωση τοῦ τίτλου τῶν άντισωμάτων 6 μήνες μετά τήν μόλυνση.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Άποτελέσματα όρολογικῶν έξετάσεων όρῶν ανθρώπων ως πρὸς τὸν ιὸ τής Φ. Ν. Χ

a/a	Εἶδος Έργασίας	Τίτλος όρου
1.	Έργαστηριακῶς	1:4
2.	-»-	1:3
3.	-»-	1:3
4.	-»-	0
5.	-»-	1:3*
6.	Κλινικός	1:24
7.	-»-	0
8.	-»-	0

* Ό 5 είχε παρουσίασει άλλοιώσεις στήν στοματική κοιλότητα.

Οί Brown και συν.^(1,7) παίρνοντας άφορμή τὸ γεγονός, ὅτι ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματός των πού ἐργαζόντουσαν μετὰ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ. παρουσίασαν συμπτώματα παρόμοια μετὰ ἐκεῖνα τῶν ἰῶν Cocksackie, μελέτησαν τὴν περίπτωση ὀρολογικῶς.

Τὰ περισσότερα αὐτὰ ἄτομα εἶχαν ὑψηλὸ τίτλο ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. μερικὲς ἐβδομάδες μετὰ τὴν νόσο. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχει στενὴ ὀρολογικὴ σχέση μετὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. καὶ τῶν ἰῶν Cocksackie B₅^(7,9), μελετήθηκε, ἂν τὰ ἀντισώματα αὐτὰ ὀφείλονταν πράγματι στὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἐφαρμόστηκε ἡ δοκιμὴ διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως, ὅπου μετὰ τὴν χρῆση ὀμόλογων ὑπερανόσων ὀρῶν μπορεῖ νὰ διαφοροποιηθεῖ ὁ ἰὸς τῆς Φ. Ν. Χ. ἀπὸ τοὺς ἰοὺς Cocksackie B₅, καὶ διαπιστώθηκε ὅτι πράγματι τὰ ἄτομα πού εἶχαν ἀρρωστήσει, εἶχαν προσβληθεῖ ἀπὸ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.⁽¹⁾

Οἱ Kubin καὶ συν.⁽³⁾ ἐξέτασαν 9 ἐργαστηριακοὺς πού εἶχαν ἔρθει σ' ἐπαφὴ μετὰ τὸν ἰὸ κατὰ τὴν ἐργασία των.

Ἐκ τῶν 9 αὐτῶν ἄτομα οἱ 5 ἦσαν τελειῶς ἀρνητικοί, οἱ 2 εἶχαν πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:2 καὶ 1:4) καὶ οἱ 2 εἶχαν τίτλο ἄνω τοῦ 1:32 (1:64 καὶ 1:128) ὡς πρὸς Φ. Ν. Χ. Οἱ ἴδιοι ὀροί, πού ἐξετάστηκαν καὶ ὡς πρὸς Cocksackie B₅, βρέθηκαν 7 τελειῶς ἀρνητικοί, ἐνῶ δύο πού ἦσαν θετικοί ὡς πρὸς Φ. Ν. Χ. εἶχαν πολὺ ὑψηλότερο τίτλο ὡς πρὸς τὸν ἰὸ Cocksackie (1:1024), πρᾶγμα πού φανερώνει ὅτι μᾶλλον ἐπρόκειτο γιὰ προηγούμενη μόλυνση ἀπὸ ἰὸ Cocksackie.

Τὸ στέλεχος τοῦ ἰοῦ τῆς ΦΝΧ, πού ἀπομονώσαμε καὶ ἐργαστήκαμε στὴν δικὴ μας περίπτωση, πρόκειται γιὰ ἓνα στέλεχος πολὺ ὅμοιο (ἠλεκτροφορικῶς) μετὰ τὸ στέλεχος UK 27/72, πού ἀπομονώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀγγλία⁽¹⁰⁾ καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχαν προσβληθεῖ οἱ ἐργαστηριακοὶ πού ἀσχολήθηκαν μετὰ τὴν διάγνωση καὶ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου.

Οἱ δικὲς μας ἐξετάσεις, παρὰ τὸ ἀρνητικὸ ἀποτέλεσμα, ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη σημασία ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τυχαία ἀλλὰ γιὰ πρώτη φορὰ μολύνθηκε σίγουρα ἄνθρωπος μετὰ ἰὸ Φ. Ν. Χ, πού παρόμοιό του στέλεχος εἶχε προξενήσει κλινικὴ νόσο σὲ ἄτομα, πού εἶχαν μολυνθεῖ κατὰ τὴν συνηθισμένη ἐργασία μετὰ τὸν ἰὸ σὲ ἐργαστήριον.

Τὸ ἄτομον τοῦ πλυντηρίου, πού παρουσίασε ἀλλοιώσεις στοὺς βλεννογόνους τῆς στοματικῆς κοιλότητος μόλις δύο ἐβδομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ, ἐπειδὴ εἶχε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3), φαίνεται πὼς ὀφείλονταν σὲ κάποια ἄλλη αἰτία.

Ἐκ τῶν παρατηρήσεων πού ὑπάρχουν στὴν διεθνή βιβλιογραφία σχετικά μετὰ τὴν μεταδοτικότητα τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. στὸν ἄνθρωπον, ἀναφέρονται μόνον σὲ ἄτομα ἐργαστηρίων.

Στὴν περίπτωσή μας, ὁ ὀρὸς πού εἶχε τίτλο κοντὰ στὰ θετικὰ ὄρια, προέρχονταν ἀπὸ κτηνίατρον πού ἐργάστηκε ἔξω στὴν πράξη κατὰ τὴν διάγνωση, λήψη παθολογικῶν ὑλικῶν, αἵματος κλπ. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν πού εἶχαμε, τὸ ἄτομον αὐτὸ δὲν εἶχε παρουσιάσει καμία ἐνόχληση κατὰ τὸ διάστημα μετὰ τὴν ἐμφάνισίν της νόσου στὰ χοιρινὰ τῆς πρώτης ἐστίας καὶ τῆς αἰμοληψίας ἀπὸ

τὸ ἴδιο ἄτομο. Ἄν τὸ ἄτομο αὐτὸ εἶχε μολυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἰό, ἡ κατάσταση θὰ πρέπει νὰ παρέμεινε σὲ ὑποκλινικὴ μορφή, ἢ ὁποία κατὰ τοὺς Burrows καὶ συν⁽¹²⁾ δίνει χαμηλὸ τίτλο, ποὺ ἐξαφανίζεται πολὺ γρήγορα.

Ἐπειδὴ ὁμως ἐγινε μόνον μία αἰμοληψία καὶ τὰ ἀντισώματα ποὺ ἔδωσαν τίτλο στὰ ὄρια τοῦ ἀμφίβολου (1:24) δὲν διαφοροποιήθηκαν ἐναντι τῶν ἰῶν Coxsackie, δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ εἶχε πράγματι κάποια ἐμπειρία μὲ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ἐξετάσαμε ὄρους 9 ἀνθρώπων, ποὺ ἀπὸ τὴν φύση τῆς ἐργασίας των, θὰ μπορούσαν νὰ εἶχαν μολυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ., ποὺ ἀπομονώθηκε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1979 στὴν Ἑλλάδα.

Στὴν δοκιμὴ τῆς διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως βρέθηκαν ὄλοι οἱ ὄροι ἀρνητικοί.

Στὴν ὁροεξουδετέρωση οἱ δύο ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὄρους ποὺ προέρχονταν ἀπὸ κτηνίατρος, ποὺ ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν κλινικὴ διάγνωση, λήψη παθολογικῶν ὑλικῶν καὶ αἵματος, ἦταν τελείως ἀρνητικοί, ἐνῶ ὁ τρίτος ὄρος ἔδωσε τίτλο 1:24. Ἐπειδὴ ὁμως ἐγινε μόνον μία αἰμοληψία ἀπὸ τὸ ἄτομο αὐτὸ καὶ τὰ ἀντισώματα δὲν διαφοροποιήθηκαν ἐναντι τῶν ἰῶν Coxsackie, δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ ἦρθε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ.

Ἐνας ἐργαστηριακὸς (κτηνίατρος), ποὺ τυχαία μολύνθηκε ἐνδομυϊκῶς μὲ ἰό Φ. Ν. Χ./Ἑλλάς 1979, δὲν παρουσίασε καμία κλινικὴ νόσο. Ἐνας ἄλλος ἐργαστηριακὸς, ποὺ εἶχε παρουσιάσει παθολογικὲς ἀλλοιώσεις τῶν βλεννογόνων τῆς στοματικῆς κοιλότητος δύο ἐβδομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. στὸ Ἴδρυμά μας, εἶχε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3) ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ.

Οἱ ὄροι τῶν ἄλλων ἐργαστηριακῶν ἔδωσαν ἐπίσης πολὺ χαμηλὸ τίτλο ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων (1:3, 1:4).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Brown, F., Goodridge and Burrows, R. (1976): Infection of man by SVD-Virus. *J. Comp. Path.*, 86, 409[†].
2. Report of the meeting of the executive committee of the European Commission for the control of Foot-and-Mouth Disease: Rome, 2-5 April 1974.
3. Kubin, G., Al-Nuktah, M.: Résultats préliminaires des études serologiques sur porc chez des porcs en Autriche XIVème confère de la Commis. de la Fièvre Aphteuse de l' O. I. E Paris 1975
4. Donaldson, A.,I., Feris N. P. (1974): Airborne stability of SVD virus. *Vet Rec.*, 95,19.
5. Δημητριάδης, Ι. Α., Παππούς, Χ., καὶ Μπρόβας Δ. (1979): Ἐστία Φυσαλιδώδους Νόσου τῶν Χοίρων στὴν Ἑλλάδα: Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἐταιρ. 30,265-276

6. Δημητριάδης, Ι. Α., Παπποῦς, Χ., Ζαφειρίου, Γ. , Χατζής, Θ., Γεωργακόπουλος, Κ (1981): Φυσαλιδώδης Νόσος τῶν χοίρων. Ὁρολογική ἔρευνα μὲ τὴ δοκιμὴ τῆς διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως. 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γεωτεχνικῶν Ἐρευνῶν, Χαλκιδική, 5-8 Μαΐου.
7. Brown, F., Tablot, P. Burrows, R. (1973): Antigenic differences between isolates of SVD-Virus and their relationship to Coxsackie B5 virus. *Nature*, 245, 315-316
8. Brown, F, and Wild T. F (1974): Variation in the Coxsackie virus type B5 and its possible role in the etiology of SVD. *Intervirology*, 3, 125-128
9. Graves, J. H. (1973): Serological relationship of SVD-Virus and Coxsackie B5 virus. *Nature*. 243, 314-315
10. Brooksby, B. (1979): Προσωπικὴ ἐπιστολὴ πρὸς Κτην. Ἴνστ. Ἄφθ. Πυρ. 19 Ὀκτωβρίου.
11. Hedger, R.S., Pereira, H. G. (1975): La serologie de la maladie vesiculeuse du porc. XIVeme conf. Commis. Fievre Aphteuse O. I. E. Paris
12. Burrows, R., Greig, D., Goodridge, D. (1973): Swine vesicular disease. *Research in Veterinary Science*, 15, 141-144
13. Mowat, G.N., Prince, M. J., Spier R. E., Staple R. F. (1974): Preliminary studies of the development of a SVD-vaccine. *Arch. Virus Forsch* 44, 350-360
14. Sørensen, K. J (1974): SVDisease. *Vet. Bull.* 44, 4, 1573